



**R. P. Ildephonsi Peñafiel E' Societate Jesu, Quondam In
Cusquensi Collegio Sacrae Theologiae Primarij
Antecessoris ... Theologia Scholastica Naturalis**

Peñafiel, Alonso

Lugduni, M.DC.LXXIIX.

6. Solutio quædam Patris Hurtado impugnatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95892](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95892)

SVBSECTIO VI.

Solutio quadam Patris Hurtado impugnatur.

- 95 **R**esponder P. Hurt. aliquid dari distinctum à positivo ut sic, quod possit esse attributum ponivi ut sic, & quod possit addi supra illud, scilicet exclusionem contradictorij positivi ut sic, & oppositionem cum proprio contradictorio.
- 96 Sed contra hanc solutionem in suo robore per-
seuerant nuper facta argumenta in præcedenti
sectione, ut de se patet, quia illa exclusio contra-
dictorij, & illa oppositio ex parte positivi con-
stituens attributum entis, vel est negatio vel po-
sitivum; si negatio habeo intentum, scilicet quod
attributa entis addant aliquid negativum supra
ens; si est positivum: ergo iam includitur in posi-
tivo ut sic primario, quia quicquid positivum est
ut sic, reperitur in positivo primo, &c. eo modo
quo explicuimus superiori subsektione: unde ficti-
tia est illa additio Hurtado.
- 97 Secundo contra infurgo, quia inter terminos
contradictorie oppositos, datur maxima, & im-
mediata exclusio, & oppositio, sed si esset super-
additum ad illam exclusionem, & oppositionem,
non esset immediata exclusio, & oppositio cum
mediaret illud superadditum, ratione cuius op-
ponuntur illa contradictoria: ergo quod sic evi-
denter convincitur, quia ipsa essentia entis
quatenus distinguitur ab vno, est subiectum ne-
gationis entis, quando dico non ens, ita ut ne-
gatio entis immediate cadat supra ens, quia ne-
gatio est capax essendi supra quamcumque aliam
rationem, præciso quocumque alio ab illa, ut
videre est in hoc exemplo, non ens, ubi illa nega-
tio immediate cadit supra ipsum ens; nam ipsum
ens quatenus distinguitur ab vno, habet suum
contradictorium, ita ut ens subiektatur immediate
illi principio, impossibile est idem esse, & non
esse; sed negatio cadens immediate sine aliquo
addito supra ens, est contradictorium entis, &
negatio cadens supra ens, destruit ens, & ens sine
illa negatione est contradictorium non entis; ita
ut ens quatenus ens sit terminus oppositionis
contradictorie: sed est ens per suum esse sine addi-
to: ergo ens ut ens, sine addito excludit suum con-
tradictorium.
- 98 Item, quia ens immediate, & ex vi sui concep-
tus essentialis, est sine illa negatione entis, v.g.
quando dico in hac propositione, ens est essentia
realis, & non dico ens est vnum, illud subiectum
ens, ut sic, vel dicit negationem, vel non; non di-
cit negationem, quia iam non esset ens, sed con-
tradictorium entis; imo falsificaretur illa propo-
sitionis, quia non est verum dicere, non ens est es-
sentia realis: ergo ut est subiectum illius propo-
sitionis, non dicit negationem, etiam si non con-
cipiatur ut vnum, unde ex vi suæ essentiae, non
dicit negationem entis: sed non dicens negatio-
nem entis est contradictorium dicentis negatio-
nem entis, ut non ens, v.g. ens ex suo conceptu
essentiali est ens, & non est ens in quantum vnu,
sed ens ut ens, & quatenus est subiectum illius
propositionis, non dicit negationem entis, & ideo
est contradictorium non entis pro ut sic: ergo ens
ex vi suæ essentiae, & non ut vnum, nec cum ali-
quo superaddito excludit suum contradicto-
rium.

Quod declaratur amplius; nam hæc sunt duæ 99
contradictiones distinctæ, ens non est ens, vnum,
non vnum; unde vnum in sententia adversario-
rum non potest esse negatio non entis, sed po-
tius non vnius, sicut ens non potest negare vni,
sed potius negat non ens: ergo contra non ens nō
negat vnum, sed ens, & sic vnum non negat non
ens, quia non sunt contradictoria, sed potius non
vnum: ergo similiter ens non negabit non vnum,
sed non ens; & hoc ita ut vnum immediate sine
aliquo medio addito, neget non vnum, quia im-
mediate opponitur suo contradictorio: ergo si-
militer ens excludet, & opponitur suo contra-
dictorio immediate, & sine aliquo addito, ita ut à
fortiori illud additum non potest esse vnum, quia
iam ens opponeretur suo contradictorio ratione
vnius; unde à fortiori ipsum vnum contradicto-
rie opponeretur non enti, propter quod vnum-
quodque tale, & illud magis: sed falsissimum est
quod vnum opponatur contradictorie non en-
ti, ut ex regulis Summularum patet: ergo. Item
quia confunderentur illæ contradictiones supra-
dictæ.

Explicatur hoc totum ex opposito, quia con- 100
tradictorium negativum, v.g. non ens non oppo-
nitur enti, ex vi superadditi; sed immediate ex
vi suæ entitatis negativæ, quia immediate oppo-
nitur enti: ergo propter eandem rationem posi-
tivum contradictorium, v.g. ens non opponitur
mediate, & ex vi alicuius superadditi; liquidem
non est maior ratio, in vno quam in altero: ante-
cedens est evidens, quia vel illud superadditum
est negativum, vel positivum, non est negativum
quia iam essent duæ negationes, id est vnum ne-
gativum super aliud: unde illud contradictorium
non esset negativum, sed positivum, & affirma-
tivum, quia ut adversarij habent pro constanti
duæ negationes affirmant; vel esset positivum,
& hoc non, quia super negativum non fundatur
positivum.

Item quia positivum non potest esse ratio for- 101
malis opponendi se contradictorie cum positivo,
quia vnum positivum non opponitur alteri posi-
tivo contradictorie, quia inter contradictoria
datur maxima disconvenientia sine aliqua con-
venientia, inter duo autem positiva datur maxi-
ma convenientia, præterquam quod in vno con-
tradictorio non potest reperiri aliquid alterius,
sicut in ente positivo non datur ratio nihili, quia
est alterum contradictorium: ergo terminus ne-
gativus, si quidem est alterum contradictorium
positivi, nihil habet alterius, quia terminus con-
tradictorius, v.g. entis est ipsum ens cum nega-
tione, id est, est adæquata negatio entis, unde non
debet includere aliquid entis: ergo immediate op-
ponitur enti sine aliquo superaddito, sicut per
solam ablationem negationis, immediate illud
quod erat non ens, remanet ens: ergo ens ablato
quocumque, expellit, & opponitur suo contra-
dictorio.

Viget, si negatio contradictorij entis est at- 102
tributum entis ut sic: ergo negatio non Dei, seu
expulsio illius, est attributum Dei, quia illud quod
est attributum rationis superioris contractum est
attributum inferioris, v.g. quia unitas ut sic, vni-
tas ut sic, bonitas ut sic sunt attributa entis: ve-
ritas, unitas, & bonitas divina ratione talis con-
tractionis ad divinum sunt attributa Dei; & ratio
est, quia attributum est exercitium essentiae, & se-
quitur essentia in omnibus: sed essentia superioris
contracta

Quæst. II. Quid addat Vnum supra ens. 239

contracta est essentia inferioris: ergo attributum superioris contractum erit attributum inferioris. Sed inauditum est quod expulsio, seu negatio non Dei sit attributum Dei, quia negatio negationis alicuius formalissime est illud, quia duæ negationes affirmant; unde quando dicimus, *nec non Deus creat*, idem est ac dicere formalissime, *Deus creat*, quia ut probatum est; Deus in quantum Deus est Deus, & in quantum est Deus, immediate excludit suum contradictorium, præsertim, quia attributa Dei non sunt indeterminata, & vaga: sed expulsio non Dei indeterminata, & vage se habet, si quidem Deus negando non Deum negat omnia tam positiva realia creata, quam negativa, & etiam entia rationis; quia de ipso vaco dicitur quod non sit Deus, & de ente rationis verificatur idem: ergo Deus expellendo non Deum, expellit vacuum, chymeram, & creaturas possibiles infinitas, siue sint reales siue modales: sed hæc omnia sunt indeterminata: ergo illa negatio non Dei indeterminata erit: ergo propter hanc rationem minime est attributum Dei, quia attributum est perfectio infinite excellens, determinata tamen in esse talis attributi, v. g. iustitia divina, misericordia, & sapientia &c.

104 Ultimo contra solutionem insurgo, quia ex vi essentia entis, & quatenus distinguitur ab ipso vno, & à quocumque alio per rationem excludit suum contradictorium: ergo vnum non est passio entis, sed potius ipsissima essentia entis; antecedens sic patet; quia ens quatenus est tale, & quatenus essentialiter non repugnat existere realiter, constituitur per illam non repugnantiam, seu connotationem existentia, tanquam per differentiam propriam primario, & per se distinctivam entis, à non ente, & à chymera; sed minus primarium differentia est facere differre illud ab alio: ergo illa connotatio existentia, primario, & essentialiter facit differre ens à non ente, seu chymera, quia effectus primarius formæ habet eandem seu similem denominationem, ac sua forma ut album respectu albedinis, calidum respectu caloris: sed effectus primarius alicuius formæ est de essentia primaria illius, de cuius essentia primaria est ipsa forma: ergo si differre est effectus primarius differentia, & differentia illa est de essentia entis: ergo differre à chymera, & à non ente est de essentia entis ut ens est: sed differre à non ente, seu non esse non ens, aut excludere non ens sunt idem formalissime: ergo ens ex vi suæ essentia, & non per aliquid superadditum excludit suum contradictorium; præcipue, quia illud quod ex vno sine aliquo addito transit ad aliud, vel est aliud, non indiget addito ad illud: sed ut ex non ente transcamus ad ens non est necesse ut detur additio supra ens, ut excludat non ens: ergo ens ut excludens non ens non est vnum, quia vnum ut vnum aliquod addit supra ens, siquidem est attributum entis.

SVBSECTIO VII.

Secunda ratio principalis positæ.

105 **Q**uia ratio formalis alicuius est id quod adeo necessarium est ad constitutionem illius, ut neque esse, neque formaliter intelligi possit sine tali ratione formali, & ablato quocumque alio remanet illud tanquam effectus formalis talis ra-

tionis: sed negatio divisionis est huiusmodi; & ablato quocumque positivo addito supra ens manet vnum formaliter: ergo negatio divisionis, & non positivum est formalitas vnius.

Prima pars minoris sic probatur; quia negatio divisionis supra ens immediate constituit ens in esse non plurimum siue in esse non multitudinis: ita ut ex vi entis ut negationis solius fiat non multitudo; & non pluralitas entium; & ex alio capite sine illa nec esse, nec intelligi potest vnum ut vnum: ergo illa est ratio formalis constituenti vnum; quia vnum formaliter est illud, quod tum sit non est plura, nec multa: sed ens ex vi negationis divisionis immediate non est multa nec plura: ergo ex vi illius est vnum formaliter.

Dices illam negationem non posse fundari immediate in ente, sed medio aliquo positivo.

Contra, quia in illo fundatur immediate negatio; quod immediate denominat, & constituit immediate negatum, sicut negatio rationalitatis fundatur immediate in substantia equi; & in essentia lapidis, & negatio creaturæ immediate in essentia Dei, & negatio Dei immediate in essentia creaturæ sine aliquo superaddito; quia illa negatio denominat, & immediate constituit creaturam negatam Deo, Deum negatum creaturæ; contra vero; quia cæcitas non denominat immediate materiam primam, sed oculum ipsius hominis; vel eius organum, & ipsum hominem immediate colligimus illam negationem, seu carentiam non fundari immediate in materia prima; sed in ipsa mediate quantitate; & figura; quæ constituunt organum oculi: sed illa negatio divisionis immediate denominat ens indivisum, & non plura: ergo fundatur immediate in ipso ente.

Dicunt adversarii ex vi negationis immediate fundatæ in ente, non esse positive vnum, sed negative; unde necessarium est positivum, ut positive sit vnum.

Contra, quia hæc est petitio principij, nos enim intendimus probare vnum ut vnum esse negativum: Ipsi Respondent illam negationem non constitutivum vnum positivum, sed negativum: ergo petunt principium. Item quia nulla alia ratione dicimus tenebras esse aliquid negativum, & non positivum, nisi quia eo ipso quod intelligimus negationem lucis in aëre, eo ipso intelligimus illud ut tenebrosum: sed eo ipso quod intelligimus ens non esse plura, & non esse divisum, sed indivisum, & cum negatione multitudinis; intelligimus illud ut vnum: ergo vnum formaliter est negatio, alias sicut fingitur unitas positivæ, & negativa, poterunt fingi, & tenebræ positivæ, & negativæ: sed hoc est falsum, quia tenebræ sunt negatio lucis: ergo.

Quapropter remoto ab aëre lumine absque aliquo positivo redditur tenebrosus; quia lumen erat ratio formalis constitutiva illius in esse lucidi, & ablata à subiecto illico resultat in ipsos privatio formæ, quare sicut in aëre non fuit necessarium positivum superadditum ut excluderetur lumen, ita neque necessarium est, ut reddatur tenebrosus, quare tenebræ sunt meræ negationes supra aërem: sed ratio formalis constitutiva ens divisum, & pluriatum, sunt differentia, & modi rerum: ergo ex præciso conceptu avulsionis, & præcisionis ab huiusmodi differentijs, & modis rerum redditur ens vnum, & indivisum;